

Platform Kinderen terug uit het kalifaat - Nieuwsbrief januari 2021

19 januari 2021

Beste mensen,

Het probleem van de IS-kinderen in Syrië zinkt de laatste weken in het niet bij de grote onderwerpen die op dit moment het nieuws beheersen: corona en de toeslagenaffaire. Die laatste gaat om tienduizenden mensen die onrechtvaardig behandeld zijn, en bij de IS-kinderen gaat het maar over enkele tientallen. Waar maken we ons eigenlijk druk over. Maar in beide gevallen gaat het eigenlijk om hetzelfde probleem: het gebrek aan menselijkheid en compassie in onze samenleving. Bij de toeslagen affaire gaat het om politici en ambtenaren die wettelijke regels - bedacht door de Tweede Kamer en dus door onszelf - zonder compassie toepasten op onschuldige burgers. Daarbij kunnen we de politici en ambtenaren dus mooi de schuld geven terwijl wij zelf onze handen wassen in onschuld. Wijzelf wisten immers niet wat er gebeurde. Maar bij de IS-kinderen gaat dat excuus niet op: daarbij laten we bewust onschuldige kinderen creperen, simpelweg omdat we een hekel hebben aan de moeders. Het gebrek aan compassie is in dit geval dus nog ernstiger dan bij de toeslagenaffaire.

De terugkeer van Angela. B in Nederland twee weken geleden bracht het onderwerp van de IS-vrouwen en kinderen weer even kort in de publiciteit. Helaas besteedden de kranten vooral aandacht aan de oorlogsmisdaden waarbij de echtgenotes van Angela betrokken waren. Dat heeft het maatschappelijk draagvlak voor terughalen van de andere vrouwen niet verhoogd.

Een lichtpuntje op dit moment is dat enkele andere West-Europese landen nu eindelijk begonnen zijn met het terughalen van hun vrouwen en kinderen. Duitsland en Finland haalden kort voor Kerstmis in totaal 5 moeders met 18 kinderen op uit Syrië. En zelfs België haalde op eerste Kerstdag een jongetje van 9 jaar op uit Syrië: de eerste keer dat de Belgische overheid actief een kind terughaalde. Het feit dat andere West Europese landen nu eindelijk begonnen zijn met terughalen, is een teken dat de zaak begint te schuiven. Tot nu toe durfde geen enkel land het voortouw te nemen; volgens minister Grapperhaus omdat dit de onderlinge relaties zou verstoren¹. Dit argument is nu van tafel, en niets staat Nederland nog in de weg om het voorbeeld van Duitsland, Finland en België te volgen.

Hét grote struikelblok tegen terughalen is natuurlijk nog steeds de politieke onwil bij VVD en CDA. Wat de VVD betreft, heb ik weinig hoop dat die partij van standpunt verandert, zeker niet na het optreden van woordvoester Dilan Yesilgöz bij het TV programma Op1 van 3 december². Bij het CDA zijn de meningen verdeeld. Ik had gehoopt op het CDA partijcongres van december een resolutie te kunnen indienen voor het terughalen van de vrouwen en kinderen, maar helaas lukte het niet de benodigde 25 steunbetuigingen bij elkaar te krijgen. De teller bleef steken op 11, mijzelf meegerekend. De meeste ondertekenaars waren CDA'ers uit mijn eigen vriendenkring. Van de overige 70 CDA'ers die ik persoonlijk had aangeschreven, kwam slechts één positieve reactie. De weerstand tegen terughalen bij CDA'ers blijkt dus diep te zitten, en het overtuigen van deze mensen lukt alleen bij direct persoonlijk contact. En dat hebben we helaas niet in deze tijd.

Vorige week was er eindelijk weer een krant die een opinie artikel van mij afdruckte:

---

¹ https://www.npostart.nl/documentairemaker-sinan-can-en-vvd-kamerlid-dilan-yesilgoz-over-het-gevaar-van-terugkerende-is-vrouwen/03-12-2020/POMS_BV_16368410

² https://www.npostart.nl/documentairemaker-sinan-can-en-vvd-kamerlid-dilan-yesilgoz-over-het-gevaar-van-terugkerende-is-vrouwen/03-12-2020/POMS_BV_16368410

<https://www.trouw.nl/opinie/nederland-laat-onschuldige-kinderen-van-is-strijders-onder-valse-voorwendselen-aan-hun-lot-over~bc13c130/>

Het valt niet mee om in deze tijd iets in de krant te krijgen want de mensen zijn moe van het onderwerp en er is natuurlijk ook veel ander nieuws. Bovendien blijkt het schrijven van ingezonden brieven weinig effect te hebben. De afgelopen 2-3 jaar zijn er al erg veel stukken geschreven over IS-vrouwen en kinderen zonder dat dit tot verandering van de publieke opinie geleid heeft. Mensen die huiverig staan tegenover terughalen, laten zich door een krantenartikel niet overtuigen, zeker niet als het artikel hen een schuldgevoel geeft. Dan schieten ze in de verdediging en komen ze met argumenten tégen terughalen.

Misschien moeten we het daarom over een andere boeg gooien en het Nederlandse publiek op een meer positieve manier benaderen. In plaats van mensen datgene te verwijten wat ze in het verleden *niet* gedaan hebben (de kinderen terughalen), kunnen we ze laten zien wat ze de toekomst nog *wél* kunnen doen: de kinderen na terugkeer een kans geven om zo goed mogelijk te herstellen van alle schade die ze hebben opgelopen. De kinderen die nu terug beginnen te keren, hebben een vreselijke tijd achter de rug en het zal moeilijk zijn om hen te genezen van alle trauma's die ze hebben opgelopen. Maar we kunnen proberen hen alsnog iets terug te geven van datgene wat ze in hun eerste levensjaren gemist hebben: vakanties met hun grootouders, dagjes naar Artis, naar de speeltuin etc. Een dergelijke actie zou mogelijk wél interessant zijn voor kranten. Die willen naast sensatie ook verhalen die mensen een goed gevoel geven. Natuurlijk moeten we de kinderen eerst terug zien te krijgen in Nederland voordat we ze kunnen helpen, maar het perspectief dat we daarna iets positiefs voor ze kunnen doen, zal misschien het draagvlak voor terughalen vergroten. De meeste Nederlanders hebben ook een goede kant; dat moeten we niet vergeten.

Willen we als platform iets concreets kunnen doen voor de kinderen na hun terugkeer, dan moeten we beschikken over (bescheiden) financiële middelen. Daarvoor zouden we een stichting in het leven moeten roepen met een bankrekening en de mogelijkheid om fondsen te werven. Voor het oprichting van een stichting heb ik een paar mensen nodig als medebestuurders en meedenkers. Mensen die zich daartoe geroepen voelen, kunnen mij een mailtje sturen.

Tenslotte wil ik benadrukken dat het niet de bedoeling is om geld in te zamelen voor de moeders en kinderen zolang die nog in Syrië zitten³. Dit beschouwt het OM als steun aan een terroristische organisatie. Als we daaraan beginnen, mag ik binnen de kortste keren Samir A. gezelschap gaan houden op terroristenafdeling van de gevangenis in Vught.

Vriendelijke groeten,

Ad Corten
06-25539238
www.kinderenteruguitkalifaat.nl

---

³ Dit ter informatie van de eventueel meelezende AIVD